

samlkede fælles Omkostninger forholdsmæssigen fordeles med Hensyn til de enkelte Gaarde, og derefter særligen bestemmes, hvorledes Omkostningerne for hver Gaard efter de ovenanførte Regler blive at udrede.

§ 44.

Tarationskommissionen og Dvertarationskommissionen har, saavidt ske kan, ved sin Kjendelse at afgjøre, hvorledes de med Forretningen forbundne Omkostninger ifølge de i den Foregaaende forefrevne Regler blive at udrede, og Dvertarationskommissionen er berettiget til at berigtige den af Tarationskommissionen herom givne Bestemmelse. De Omkostninger, som de Paagældende ifølge endelig Kjendelse have at udrede, kunne efter lovlig Omgang inddrives hos dem ved Udpantning.

I de Tilfælde, hvor efter Forholdets Veffaffenhed ingen saadan Afgjorelse kan ske ved Tarationskommissionerne, saasom hvor et Erstatningsansvar reiser sig af en paafølgende Omstændighed (§ 42), maa Fordringen, i Mangel af mindelig Afgjorelse, gjøres gjældende ved sædvanlig Rettergang.

§ 45.

Naar en Forretning indantes til Høiesteret, vil denne Ret efter de almindelige Regler have at afgjøre, hvorvidt det kan paalægges nogen af Parterne at tilsvare Modparten de med Høiesteretsfagen forbundne Omkostninger eller at udrede Salær til en befalet Sagsfører. I de Tilfælde imidlertid, hvor Forretningen af Høiesteret bliver kjendt uefterrettelig, ville alle de lovlige Omkostninger og Udgifter, som Citanten har havt saavel ved Høiesteretsfagen, og som ikke have været at erholde hos Modparten, som ved den annullerede Forretning, blive ham erstattede af Statskassen imod Regres til den eller dem, som i denne Anledning maatte kunne drages til Ansvar.

Kap. VII.

Om Oprettelse af kongelig garanterede Kreditkasser til Understøttelse af Fæstegodsets Overgang til Selveiendom og til Sikkring af Panthavernes Ret m. v.

§ 46.

Der oprettes tvende Kreditkasser, een for Sjælland, Fyen, Lolland og Falster med tilhørende Smaaver og een for Sylland.

Disse Kreditkasser ere garanterede af Staten, der ogsaa afholder alle Administrationsomkostninger ved samme.

§ 47.

Laan af disse Kreditkasser skulle tilstaa:

a) De Fæstere og Forpagtere, som erhverve Eiendom efter Taxation ifølge denne Lov. Disse kunne, i Dverensstemmelse med § 13, for de fire Femtedele af den ved endelig Taxation bestemte Kjøbesum udstede 1ste Prioritets Vanteobligationer til vedkommende Kreditkasse, som derfor atter udsteder Kreditkaseobligationer, med hvilke der forholdes paa den i det Følgende bestemte Maade.

b) De Fæstere, der efter nærværende Lovs Kundgjorelse ved frivillig Dverenskomst erhverve Eiendomsret over deres Gaarde. Til disse kan der dog ei laanes mere end Halvdelen af den Verdi, hvortil Kreditkassens Bestyrelse, efter de af den fordrrede Oplysninger,